

فصل ۶

تامین انرژی برای ساختن ماده آلی

فصل ۶

از انرژی به ماده

دانستیم انرژی مورد نیاز ما برای انجام فعالیت‌های حیاتی، از اکسایش مواد مغذی مانند گلوکز تأمین می‌شود.

اکنون پرسش این است که منشأ انرژی ذخیره شده در ترکیباتی مانند گلوکز چیست؟

چه فرایند یا فرایندهایی در دنیای حیات وجود دارد که با ساختن ماده آلی، انرژی را در آنها ذخیره می‌کند؟ چه جاندارانی می‌توانند

این فرایندها را انجام دهند و این جانداران چه ویژگی‌هایی دارند؟

چشم‌انداز گفتار ۱ - فتوسنتز

فتوسنتز: تبدیل انرژی نور به انرژی شیمیایی

می‌دانید گیاهان در فرآیند فتوسنتز CO₂ را با استفاده از انرژی نور خورشید به ماده آلی تبدیل و اکسیژن نیز تولید می‌کنند. بر این اساس می‌توان میزان فتوسنتز را با تعیین میزان کربن دی‌اکسید مصرف شده و یا اکسیژن تولید شده، اندازه گرفت.

در فتوسنتز، CO₂ و آب به منظور تولید قند، مصرف می‌شوند و O₂ نیز به عنوان یک محصول دفعی تولید و آزاد می‌گردد. برای اینکه جاندار بتواند فتوسنتز انجام دهد، چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟ یکی از این ویژگی‌ها داشتن مولکول‌های رنگینه ای است که بتوانند انرژی نور خورشید را جذب کنند. همچنین این رنگینه‌ها باید در سامانه‌ای برای تبدیل انرژی نوری به انرژی شیمیایی، وجود داشته باشد.

انواعی از جانداران می‌توانند فتوسنتز کنند، در ادامه به بررسی این فرایند در گیاهان می‌پردازیم.

برگ ساختار تخصصی یافته برای فتوسنتز

برگ که مناسب‌ترین ساختار برای فتوسنتز در اکثر گیاهان است، مقادیر فراوانی سبزدیسه (کلروپلاست) دارد. می‌دانید که فتوسنتز در سبزدیسه‌ها انجام می‌شود. بعضی گیاهان فتوسنتز انجام نمی‌دهند و به صورت انگل مواد آلی را از گیاه میزبان دریافت می‌کنند. گیاهان ابتدایی مثل خزه نیز بافت و اندام واقعی ندارند این گیاهان ریشه، ساقه و برگ ندارند و به جای آن‌ها ساختارهای ریشه مانند، ساقه مانند و برگ مانند دارند.

برگ گیاهان دو لپه از دو بخش پهنک و دم‌برگ تشکیل شده است.

پهنک بخش اصلی برگ است و معمولاً به صورت یک صفحه مسطح و سبز دیده می‌شود. دم‌برگ قسمتی از برگ است که آن را به ساقه یا سازه متصل می‌کند. پهنک برگ شامل:

۱- روپوست رویی (اپیدرم بالایی) ۲- روپوست زیرین (اپیدرم پایینی) ۳- دسته‌های آوندی ۴- میانبرگ
میانبرگ شامل یاخته‌های نرم آکنه‌ای (پارانسیم) است و بین روپوست بالایی و پایینی قرار گرفته است و دسته‌های آوندی را در برمی‌گیرد.

سبزدیسه‌ها در یاخته‌های میانبرگ و یاخته‌های نگهبان روزنه قرار دارند. یاخته‌های نگهبان روزنه، یاخته‌های تمایز یافته در اندام‌های هوایی گیاه (مانند برگ) هستند. وقتی دو یاخته لوبیایی شکل نگهبان روزنه از هم فاصله می‌گیرند، بین آن‌ها روزنه هوایی ایجاد می‌شود.

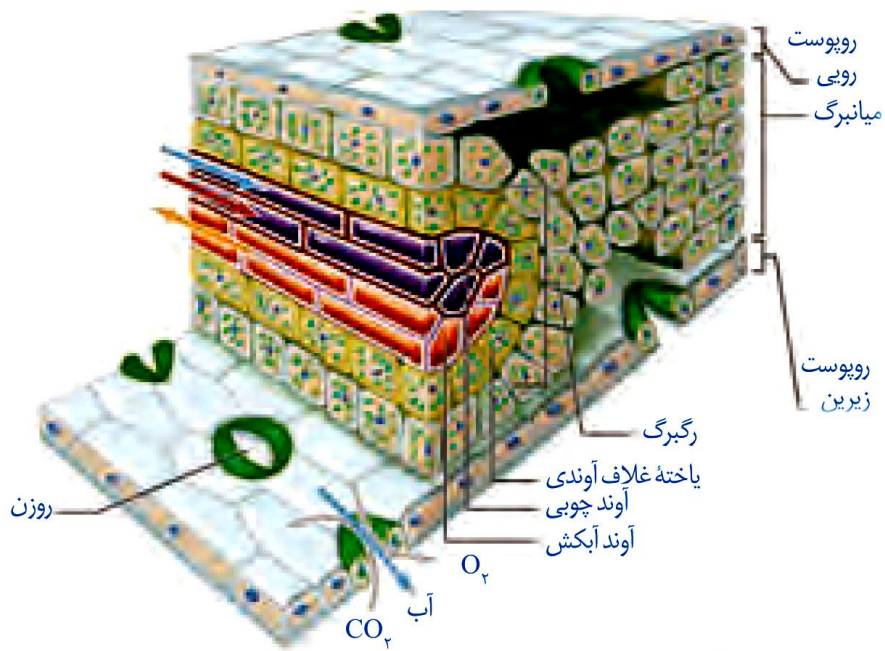
بیشتر یاخته‌های روپوست فاقد سبزدیسه اند، از بین یاخته‌های روپوست، فقط یاخته‌های نگهبان روزنه سبزدیسه دارند.

در برگ نهان‌انگن دولپه‌ای، یاخته‌های میانبرگ به دو شکل دیده می‌شوند:

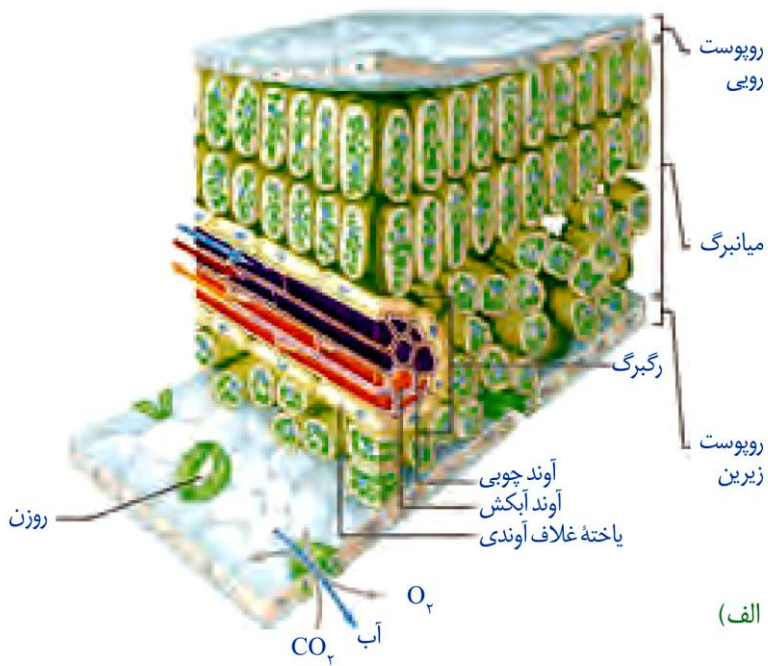
۱- میانبرگ نرده‌ای که شامل یاخته‌های نرده‌ای شکل و به هم فشرده است و در زیر روپوست بالایی قرار دارد.

۲- میانبرگ اسفنجی که شامل یاخته‌های پراکنده است و از هم فاصله دارند و در زیر میانبرگ نرده‌ای و به سمت روپوست زیرین قرار دارد.

میانبرگ در بعضی از گیاهان از یاخته‌های اسفنجی تشکیل شده است.

(ب)

(الف)

سبز دیسه (کلروپلاست) :

سبز دیسه همانند راکیزه دارای دو غشا (غشای بیرونی و غشای درونی) است که از هم فاصله دارند . اما برخلاف راکیزه ، غشای درونی آن چین خورده نیست. فضای درون کلروپلاست با سامانه ای غشایی به نام تیلاکوئید به دو بخش تقسیم می شود :

۱- فضای درون تیلاکوئیدها ۲- بستره که فضای بیرون تیلاکوئیدهاست.

تیلاکوئیدها ساختارهای غشایی و کیسه مانند و به هم متصلی هستند که از روی هم قرار گرفتن آنها گرانوم ایجاد می شود. در هر کلروپلاست تعدادی گرانوم وجود دارد. سبز دیسه ها در یاخته های میانبرگ و یاخته های نگهبان روزنه قرار دارند.

بستره دارای رنا ، دنا و رناتن است . بنابراین سبز دیسه مانند راکیزه می تواند بعضی از پروتئین های مورد نیاز خود را بسازد. سبز دیسه همانند راکیزه علاوه بر این که همزمان با تقسیم یاخته تقسیم می شوند، می تواند به طور مستقل نیز تقسیم شود.

در یک گرانوم، فضای تیلاکوئیدها به هم پیوسته است. لوله های غشایی، گرانوم ها را به یکدیگر متصل می کنند.

شکل ۲- ساختار سبز دیسه

(ب) تصویر گرفته شده با میکروسکوپ الکترونی

الف) ترسیمی

رنگیزه های فتوسنتزی :

غشای تیلاکوئید محل قرار گیری رنگیزه های فتوسنتزی است.

افزون بر سبزینه که بیشترین رنگیزه در سبزه دیسه هاست، کاروتنوئیدها نیز در غشای تیلاکوئید وجود دارند. وجود رنگیزه های متفاوت، کارایی گیاه را در استفاده از طول موج های متفاوت نور افزایش می دهد. سبزینه همانطور که از نامش پیداست، به رنگ سبز دیده می شود.

در گیاهان سبزینه های a و b وجود دارند. اختلاف اندک در ساختار مولکولی این دو سبزینه، سبب می شود که حداکثر جذب آنها در طول موج های متفاوتی در محدوده های ۴۰۰ تا ۵۰۰ نانومتر (بنفش - آبی) و ۶۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر (نارنجی - قرمز) است، گرچه حداکثر جذب آن ها در هر یک از این محدوده ها با هم متفاوت است.

کاروتنوئیدها به رنگهای زرد، نارنجی و قرمز دیده می شوند و بیشترین جذب آنها در بخش آبی و سبز نور مرئی است.

طیف های نوری :

سبزینه (کلروفیل) پرتوهای بنفش، آبی و قرمز را به خوبی جذب اما پرتوهای سبز و زرد را منعکس می کند و به دلیل منعکس کردن این پرتوها، به رنگ سبز یا سبز مایل به زرد دیده می شود.

کاروتنوئیدها پرتوهای آبی و سبز را به خوبی جذب اما پرتوهای زرد، نارنجی و قرمز را منعکس می کنند. کاروتنوئیدها عامل رنگ برگ های پاییزی، بعضی میوه ها و گل ها محسوب می شوند.

رنگیزه های مؤثر در فتوسنتز :

کاروتنوئیدها ← رنگ زرد (گزانتوفیل)، نارنجی (کاروتن) - رنگیزه ها در غشای تیلاکوئیدها قرار دارند و طول موج های متفاوت را جذب می کنند.

- کلروفیل ها نور قرمز و آبی و بنفش و کاروتنوئیدها نور آبی و سبز را بیش تر جذب می کنند.

- هر دو نوع رنگیزه ها در جذب پرتو آبی مشترک هستند. کلروفیل ها اولین و اصلی ترین رنگیزه مؤثر در فتوسنتز

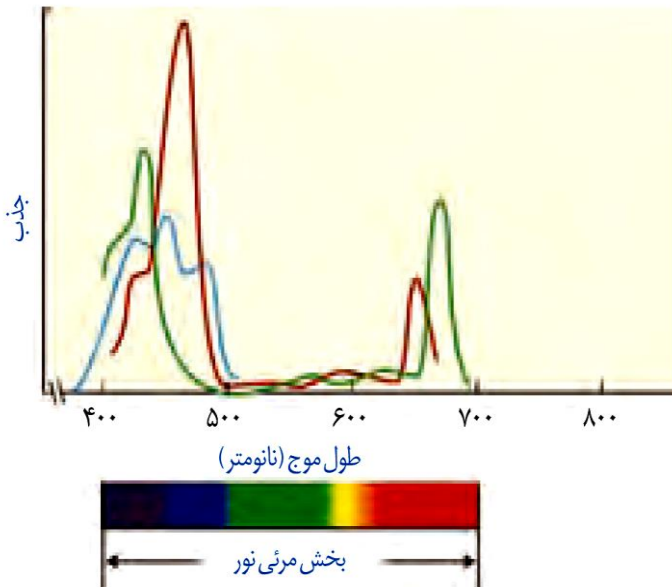
هستند، که نور آبی، قرمز و بنفش را جذب و نور سبز و زرد را منعکس می کنند و کلروفیل دارای دو نوع a و b

می باشد.

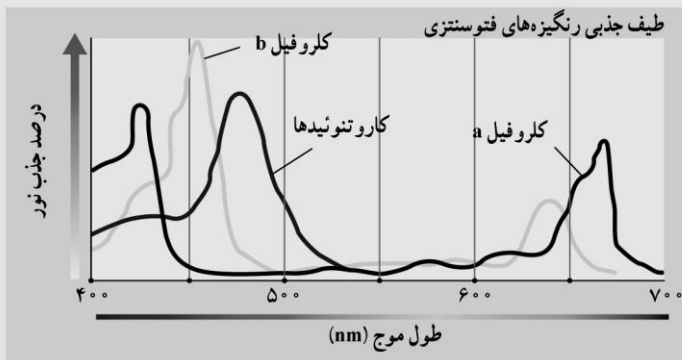
کاروتنوئید رنگیزه کمکی در گیاهان است که نور سبز و آبی را جذب و نور زرد (گزانتوفیل) و نارنجی (کاروتن) را منعکس می کند.

نکته : در یوکاریوت ها واکنش های فتوسنتز درون کلروپلاست و در پروکاریوت ها (سیانو باکتری ها) در غشای پلاسمایی انجام می گیرد.

نکته : حداکثر جذب سبزینه a مربوط به پرتوهای نوری بنفش است و حداکثر جذب سبزینه b مربوط به پرتوهای آبی است.

شکل ۳- طیف جذبی رنگیزه های فتوسنتزی. سبزینه a (سبز)، سبزینه b (قرمز) و کاروتنوئیدها (آبی)

شکل ۳-۸- نور هنگام فتوسنتز جذب می شود. کلروفیل ها نور قرمز و آبی و بنفش را بیشتر جذب می کنند. در حالی که کاروتنوئیدها نور آبی و سبز را بیشتر جذب می کنند.

فتو سیستم : سامانه تبدیل انرژی

رنگیزه های فتوسنتزی همراه با انواعی پروتئین در سامانه هایی به نام فتوسیستم I و II قرار دارند . هر فتوسیستم شامل چندین آنتن های گیرنده نور و یک مرکز واکنش است .

هر آنتن گیرنده نور از رنگیزه های متفاوت (کلروفیل ها یا سبزینه ها و کاروتنوئیدها) و انواعی از پروتئین ها ساخته شده است. آنتن ها انرژی نور را می گیرند و به مرکز واکنش منتقل می کنند. مرکز واکنش، شامل مولکولهای کلروفیل a است که در بستری پروتئینی قرار دارند.

نوع سبزینه a و پروتئین مرکز واکنش در فتوسیستم های ۱ و ۲ با هم متفاوت است. حداکثر جذب سبزینه a در مرکز واکنش فتوسیستم I در طول موج ۷۰۰ نانومتر و حداکثر جذب سبزینه a در فتوسیستم II در طول موج ۶۸۰ نانومتر است . بر همین اساس به سبزینه a در فتوسیستم I ، P700 و به سبزینه a در فتوسیستم II ، P680 نیز می گویند.

پروتئینهای مراکز واکنش فتوسیستم های I و II با هم متفاوت اند ؛ به همین علت حداکثر جذب در هر فتوسیستم در طول موج های متفاوتی است.

فتوسیستم ها در غشای تیلاکوئید قرار دارند و با ترکیباتی به نام ناقل الکترون (زنجیره انتقال الکترون) به هم متصل می شوند که درجه اکسایش آنها با گرفتن الکترون ، کاهش و با از دست دادن آن افزایش می یابد، در واقع این مولکول ها می توانند الکترون بگیرند یا از دست بدهند. (کاهش و اکسایش)

از بین رنگیزه های فتوسنتزی، فقط سبزینه a می تواند الکترون از دست بدهد، پس اگر نور به رنگیزه برخورد کند و این برخورد باعث تولید الکترون برانگیخته شود، فقط در صورتی که رنگیزه از نوع سبزینه a باشد، می تواند درجه اکسایش آن افزایش یابد.

توجه : جلبک سبز رشته ای یا اسپروژیر ، کلروپلاست های نواری شکل، دراز و بزرگی دارد . اگر این فرض درست باشد که همه طول موج های نور در فتوسنتز موثرند، انتظار داریم که میزان تولید و در نتیجه تراکم اکسیژن در اطراف جلبک رشته ای یکسان باشد.

جلبک را روی سطحی ثابت کردند و در لوله آزمایشی شامل آب و باکتری های هوازی قرار دادند . با استفاده از منشور، نور معمولی تجزیه و به لوله آزمایش تابانده شد . بعد از گذشت مدتی، مشاهده شد که باکتریها در بعضی قسمت ها تجمع یافته اند، لذا میزان اکسیژن آزاد شده در بخش های مختلف باهم تفاوت دارند اما در حالت عادی همه یاخته های اسپروژیر به اندازه یکسانی فتوسنتز می کنند و به اندازه یکسانی نیز اکسیژن آزاد می کنند.

رنگیزه	محل استقرار در فتوسیستم	بیشترین میزان جذب	کمترین میزان جذب
سبزینه a	مرکز واکنش	پرتوهای بنفش و آبی	پرتوهای سبز
سبزینه b	آنتن گیرنده نور	پرتوهای بنفش و آبی	پرتوهای سبز
کاروتنوئیدها	آنتن گیرنده نور	پرتوهای آبی و سبز	پرتوهای قرمز، نارنجی و زرد